

Але в Україні є великий потенціал, який вона може використати для вирішення нагальних проблем і удосконалити сучасне законодавство для здійснення безпечних авіаперевезень пасажирів.

Література

1. Конституція України: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 1 верес. 2015 р.; (офіц. текст). – К.: Паливода А. В., 2015. – 64 с.
2. Повітряний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 1 квіт. 2016 р.; (офіц. текст). – К.: Паливода А. В., 2016. – 112 с.
3. Захист прав пасажирів при здійсненні авіаперевезень на авіалініях європейського співтовариства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrainepravo.com/scientific-thought/pravova-pozytsiya/zakhist-prav-pasazhir-v-pri-zd-ysnenn-av-aperevezen-na-av-al-n-yakh-vropeyskogo-sp-vtovaristva-/?month=05&year=2016>

УДК 341.824:338.47 (043.2)

Мазурик С. А., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ,
Науковий керівник: Толкачова І. А., к.ю.н.

ЗАХОДИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРИМУСУ В ГАЛУЗІ ПОВІТРЯНОГО ТРАНСПОРТУ

Чинне законодавство України відносить повітряні судна до джерел підвищеної небезпеки. На сьогодні, у зв'язку зі збільшенням використання повітряного транспорту, підвищується і небезпека, що пов'язана з його використанням.

Базовим підґрунтям написанням даних тез стали дослідження проблем адміністративного права, які здійснили Битяк Ю. П., Голосніченко І. П., Коваль Л. В., Колпаков В. К., Гончарук С. Т., Зима О. Т., Кісіль З. Р., Кісіль Р. В., Лук'янець Д. М., Філіппов А. В. та інші.

У більшості наукових досліджень висловлюється загальна думка, про те, що «адміністративно-правове забезпечення безпеки цивільної авіації можна визначити як здійснення комплексу адміністративно-правових заходів із забезпечення нормальної і безпечної діяльності авіації» [1, с. 125].

Відповідно до ст. 126 Повітряного кодексу України (відповідальність за порушення законодавства в галузі цивільної авіації) за протиправні дії юридичні і фізичні особи, діяльність яких пов'язана з використанням повітряного простору України, розробленням, виготовленням, ремонтом та експлуатацією авіаційної техніки, здійсненням господарської діяльності

в галузі цивільної авіації, обслуговуванням повітряного руху, забезпеченням безпеки авіації, несуть відповідальність згідно із законом [5].

Насамперед, слід зазначити, що законодавче закріплення заходів адміністративного примусу за правопорушення на повітряному транспорті є одним із основних видів організаційно-правових заходів забезпечення та ефективної діяльності цивільної авіації.

Заходи адміністративного примусу – це особливий різновид державно-правового примусу, тобто визначені нормами адміністративного права способи офіційного фізичного або психологічного впливу уповноважених державних органів, а у деяких випадках і громадських організацій, на фізичних та юридичних осіб у вигляді особистих, майнових, організаційних обмежень, їх прав, свобод та інтересів у випадках вчинення цими особами протиправних діянь [2, с. 307].

Найчисленнішими з-поміж заходів адміністративного примусу є заходи, які орієнтовані на припинення адміністративних проступків, злочинів, а також об'єктивно протиправних діянь у сфері функціонування авіатранспорту, усунення їх шкідливих наслідків, забезпечення умов для подальшого застосування заходів адміністративної та іншої відповідальності. Відповідна група заходів адміністративного примусу характеризується, насамперед, тим, що їх застосування обумовлено реальною протиправною ситуацією і вони спрямовані на припинення (переривання) відповідної ситуації (поведінки), встановлення особи порушника, забезпечення у подальшому з'ясування всіх обставин справи й застосування до порушника адміністративних стягнень. Вони не передбачають в якості мети – покарання особи порушника [3, с. 265].

Заходи адміністративного попередження – це група адміністративно-запобіжних заходів, які мають профілактичний характер. Сутність профілактичного впливу запобіжних засобів, по-перше, полягає в тому, щоб не допустити протиправної поведінки з боку конкретних осіб, які до такої поведінки схильні; по-друге, в усуненні причин, які сприяють учиненню правопорушень, і в створенні умов, які виключають можливість протиправної поведінки [4, с. 216]. Іншими словами, до таких слід віднести заходи, підставою яких є порушення встановлених правил, але порушення не передбачає своїм результатом юридичну відповідальність. Заходи адміністративного попередження застосовуються з метою запобігання правопорушенням, що мають певні шкідливі наслідки.

Дослідження законодавства та його реалізації дає підстави виокремити наступні заходи адміністративного припинення контролюючими суб'єктами на авіаційному транспорті: вимога припинити протиправну поведінку; затримання і арешт повітряного транспортного засобу; застосування заходів фізичного впливу та спеціальних засобів;

адміністративне затримання особи, особистий огляд, огляд речей та їх вилучення; заборона експлуатації повітряного судна (у разі відсутності або прострочення посвідчення (відповідного сертифікату) про придатність до польотів тощо); відсторонення членів екіпажу повітряного судна від керування повітряним транспортним засобом у разі наявності достатніх підстав вважати, що вони перебувають у стані сп'яніння або не мають відповідних документів на право керування транспортним засобом.

Література

1. Адміністративне право України: підруч. / за заг. ред. Т. О. Коломоєць. – К.: Істина, 2008. – 457 с.
2. Стеценко С. Г. Адміністративне право України: навч. посіб. / С. Г. Стеценко. – К.: Атіка, 2007. – 624 с.
3. Колпаков В. К. Адміністративне право України: підруч. / В. К. Колпаков; [шеф-ред. В. С. Ковальський]. – К.: Юрінком Інтер, 1999. – 736 с.
4. Адміністративне право України: підруч. / [Ю. П. Битяк, В. В. Богуцький, В. М. Гаращук та ін.]; за ред. Ю. П. Битяка; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – Х.: Право, 2004. – 583 с.
5. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.

УДК 342.92(043.2)

Остапенко О. Р., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Розум І. О., к.ю.н.

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ АВІАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ – ЮРИДИЧНИХ ОСІБ

Повітряний транспорт – невід'ємна та надзвичайно важлива галузь світової та вітчизняної економіки, що прямо слідує з приписів п. 5 ч. 1. ст. 92 Конституції України, яка відносить організацію та експлуатацію транспорту до сфери виключно законодавчого регулювання. Але зі змісту ч. 1 ст. 1187 Цивільного кодексу України вбачається, що діяльність, пов'язана з експлуатацією повітряного транспорту, розглядається законодавцем як джерело підвищеної небезпеки. Соціально-економічні зміни, що відбувалися в Україні, суттєво вплинули на становлення та розвиток права, прийняття фундаментальних кодифікованих та звичайних законів, норми яких регулюють різноманітні суспільні відносини в державі. Проблеми, пов'язані з проголошенням євроінтеграційного курсу і правовим регулюванням різних сфер та галузей суспільного життя,